

Predmet C-595/23 [Cuprea]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

26. rujna 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Corte di appello di Napoli (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

7. rujna 2023.

Kazneni postupak protiv:

EDS

[*omissis*]

CORTE DI APPELLO DI NAPOLI

Sezione specializzata per le misure di prevenzione
(Žalbeni sud u Napulju, Specijalizirani odjel za preventivne mjere, Italija)
[*omissis*]

RJEŠENJE

kojim se Sudu Europske unije upućuje prethodno pitanje o valjanosti i tumačenju akata institucija Unije (članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije)

ZAHTJEV ZA HITNI PRETHODNI POSTUPAK

(članak 107. Poslovnika Suda Unije)

Specijalizirani odjel *ope legis* za preventivne mjere Cortea di appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), [*omissis*]

u incidentalnom postupku za rješavanje pitanja izvršenja koji je pokrenula:

osoba **EDS** [*omissis*] [podaci o žalitelju]

s obzirom na zahtjev koji je podnesen 15. svibnja 2023. i čiji je cilj ishoditi to da se iz Schengenskog informacijskog sustava (SIS) izbriše upozorenje o europskom

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

uhidbenom nalogu koji je protiv osobe EDS izdala država članica Rumunjska u svrhu izvršenja osuđujuće presude br. 148 od 10. srpnja 2017. koju je u kaznenom postupku donijela Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska) i koju je preinačio Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) presudom br. 32/A od 7. veljače 2019.;

[omissis] [postupak pred nacionalnim sudom]

UTVRĐUJE

1. Činjenice

Država članica Rumunjska izdala je europski uhidbeni nalog br. 6536/2/2008 Curtee de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) od 8. veljače 2019. u svrhu izvršenja rumunjske osuđujuće presude br. 148 od 10. srpnja 2017. koju je u kaznenom postupku donijela ta Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu), koja je postala pravomoćna i izvršiva slijedom presude Înalta Curtea de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud) br. 32/A od 7. veljače 2019. kojom je djelomično preinačena u pogledu kazne izrečene osobi EDS, u dijelu u kojem je ta osoba osuđena na kaznu zatvora od pet godina i šest mjeseci.

Država članica Rumunjska istodobno je u Schengenski informacijski sustav (SIS) unijela upozorenje u skladu s člankom 26. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. (*o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima*) za uhićenje osobe EDS radi njezine predaje Rumunjskoj na temelju europskog uhidbenog naloga br. 6536/2/2008 od 8. veljače 2019.

Slijedom toga, osoba EDS uhićena je u Italiji 13. siječnja 2020. te je protiv nje pokrenut postupak pred Corteom d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), koji je nadležan za izvršenje europskog uhidbenog naloga.

Presudom br. 20/2020 od 15. rujna 2020., koja je pravomoćna od 26. rujna 2020., Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju) odbio je predaju osobe EDS državi članici Rumunjskoj te je istodobno priznao rumunjsku osuđujuću kaznenu presudu na temelju koje je izdan europski uhidbeni nalog i naložio da se kazna izvrši u Italiji u skladu s talijanskim nacionalnim pravom.

Izvršenje priznate kazne izrečene osobi EDS stvarno je započelo u Italiji 15. srpnja 2022. u skladu s talijanskim nacionalnim pravom.

Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), kao sud izvršenja priznate kazne, naknadno je odredio prekid izvršenja kazne rješenjem od 11. listopada 2022. u skladu s člankom 673. talijanskog Codicea di procedura penale (Zakonik o kaznenom postupku), što je rješenje koje se ne može pobijati, te je istodobno

ukinuo presudu o priznavanju rumunjske osuđujuće kaznene presude, priznate u Italiji u svrhu izvršenja, jer ona više nije bila izvršiva.

Unatoč odbijanju predaje i istodobnom priznavanju u svrhu izvršenja presude u Italiji te izvršenju presude u skladu s talijanskim nacionalnim pravom, država članica Rumunjska do danas nije izbrisala upozorenje o osobi EDS u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. niti je povukla europski uhidbeni nalog izdan protiv te osobe.

Ministero della Giustizia (Ministarstvo pravosuđa, Italija) zatražio je brisanje upozorenja od države članice Rumunjske 24. kolovoza 2022. Rumunjska je odgovorila 30. kolovoza 2022. da europski uhidbeni nalog nije povučen jer je Sudu Europske unije upućeno prethodno pitanje te da je postupak zbog toga prekinut.

Presudom od 2. veljače 2023. Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) povukla je prethodno pitanje upućeno Sudu Europske unije te je odbila zahtjev osobe EDS za povlačenje europskog uhidbenog naloga i brisanje upozorenja iz SIS-a.

Slijedom toga, talijansko Ministarstvo pravosuđa zatražilo je od Curtee de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) (dopisom od 9. ožujka 2023.) i Ministerula Justiției (Ministarstvo pravosuđa, Rumunjska) (dopisom od 9. svibnja 2023.) povlačenje europskog uhidbenog naloga i brisanje upozorenja iz SIS-a.

Presudom od 11. ožujka 2023. rumunjski Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud) odbio je žalbu osobe EDS i utvrdio da, s obzirom na to da je Italija priznala rumunjsku osuđujuću kaznenu presudu, za potrebe njezina izvršenja, svako pitanje koje se odnosi na navedeno izvršenje pod isključivom je nadležnošću talijanskog suda izvršenja, kao suda države izvršiteljice priznate presude.

S obzirom na to, osoba EDS je ponovno pokrenula incidentalni postupak za rješavanje pitanja izvršenja pred ovim Corteom d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), kao sudom izvršenja, pri čemu je istaknula da, unatoč tomu što je odbijena njezina predaja koju je zatražila Rumunjska na temelju europskog uhidbenog naloga, što je u Italiji priznata rumunjska osuđujuća kaznena presuda na temelju koje je izdan europski uhidbeni nalog te što je izvršenje navedene kazne započelo i prekinuto u Italiji, država članica Rumunjska još uvijek nije povukla europski uhidbeni nalog niti je izbrisala upozorenje iz SIS-a.

Osoba EDS pred ovim sudom ističe da ta činjenična situacija, s obzirom na to da je, uzalud, iscrpio sva pravna sredstva predviđena rumunjskim pravom, dovodi do nezakonitog ograničavanja njezine slobode i njezina prava na slobodno kretanje jer će ona i dalje biti uhićena u svakoj državi članici u koju se uputi sve dok se upozorenje ne izbriše iz SIS-a.

U prilog tomu osoba EDS dokazala je da je 9. kolovoza 2021., nakon presude o odbijanju predaje koju je donio Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju) i prije početka izvršenja priznate kazne, otišla na odmor u Grčku te da ju je uhitila policija otoka Mikonosa u okviru izvršenja tog rumunjskog europskog uhidbenog naloga od 8. veljače 2019. Po završetku postupka Egejski žalbeni sud (Grčka) odbio je predaju presudom od 8. rujna 2021. jer je presuda na kojoj se temeljio europski uhidbeni nalog već priznata u Italiji u svrhu izvršenja, nakon što je Italija odbila izvršiti predaju.

Kako bi zaštitila svoju slobodu i vlastito pravo na slobodno kretanje, osoba EDS zatražila je stoga od ovog Cortea d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), kao suda izvršenja priznate kazne, da naloži brisanje upozorenja iz SIS-a i povlačenje europskog uhidbenog naloga ili, podredno, da Sudu Europske unije uputi prethodno pitanje o tumačenju i valjanosti akata institucija Unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

2. Pravila talijanskog nacionalnog prava

Tekstom članka 18.*bis* Legge n. 69 del 22.4.2005 (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri*) (Zakon br. 69 od 22. travnja 2005. o odredbama za usklađivanje nacionalnog prava s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica), koji je bio na snazi u trenutku donošenja presude o odbijanju predaje osobe EDS državi članici Rumunjskoj, predviđalo se da žalbeni sud može odbiti predaju „*ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne ili sigurnosne mjere oduzimanja slobode i ako je tražena osoba talijanski državljanin ili državljanin druge države članice Europske unije koji zakonito i stvarno boravi ili se nalazi na talijanskom državnom području, pod uvjetom da žalbeni sud naloži da će se kazna ili sigurnosna mjera izvršiti u Italiji u skladu s njezinim nacionalnim pravom*”.

Budući da su u pogledu osobe EDS bili ispunjeni ti uvjeti, presudom br. 20/2020 Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju) odbio je predaju i naložio da će se kazna izrečena rumunjskom osuđujućom kaznenom presudom, na temelju koje je izdan europski uhidbeni nalog, izvršiti u Italiji u skladu s njezinim nacionalnim pravom.

Člankom 24. Decreta legislativo n. 161 del 07.9.2010 (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla Decisione quadro 2008/909/GAI relativa all'applicazione del principio del reciproco riconoscimento alle sentenze penali che irrogano pene detentive o misure privative della libertà personale, ai fini della loro esecuzione nell'Unione Europea*) (Zakonodavna uredba br. 161 od 7. rujna 2010. o odredbama za usklađivanje nacionalnog prava s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/909/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju

oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji) predviđa se da, ako žalbeni sud odbije predaju zatraženu europskim uhidbenim nalogom koji se temelji na osuđujućoj kaznenoj presudi i naloži izvršenje kazne na talijanskom državnom području, on je, istodobno, za potrebe izvršenja kazne u Italiji, dužan priznati stranu osuđujuću kaznenu presudu na temelju koje je izdan europski uhidbeni nalog kada su za to ispunjeni uvjeti.

Budući da su u pogledu osobe EDS bili ispunjeni ti uvjeti, Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), nakon što je odbio predaju i naložio izvršenje kazne u Italiji, priznao je presudom br. 20/2020 rumunjsku osuđujuću kaznenu presudu u svrhu njezina izvršenja u Italiji.

Člankom 16. Zakonodavne uredbe br. 161 od 7. rujna 2010. predviđa se da se u slučaju donošenja presude o priznavanju kazna izvršava u skladu s talijanskim zakonom, [omissis] uključujući pravna pravila o oprostima i pomilovanju.

Budući da su u pogledu osobe EDS bili ispunjeni ti uvjeti, priznata kazna (zatvora od pet godina i šest mjeseci) smanjena je za tri godine zatvora zbog oprosta priznatog Leggeom n. 241 del 2006 (Zakon br. 241 iz 2006.).

Člankom 7. Zakonodavne uredbe br. 161 od 7. rujna 2010. predviđa se da se, u slučaju kada Italija prenese izvršenje talijanske osuđujuće kaznene presude u inozemstvo, izvršenje kazne u Italiji prekida čim je započelo njezino izvršenje na području države izvršiteljice naloga, osim u slučaju bijega osuđene osobe.

Stoga se talijanskim nacionalnim pravom predviđa da, nakon što je stranu osuđujuću kaznenu presudu pravosudnog tijela države članice Europske unije priznala neka druga država članica u svrhu izvršenja te nakon što je u državi izvršiteljici naloga započelo izvršenje kazne, država izdavateljica naloga gubi ovlast za izvršenje kazne, osim u slučaju bijega osuđene osobe.

Čini se, stoga, da zbog odbijanja predaje zatražene europskim uhidbenim nalogom, priznavanja rumunjske osuđujuće kaznene presude u svrhu njezina izvršenja u Italiji i započinjanja izvršenja priznate kazne u Italiji, osoba EDS ima pravo na povlačenje europskog uhidbenog naloga koji je protiv nje izdala država članica Rumunjska 8. veljače 2019. te na brisanje upozorenja koje je istodobno uneseno u SIS.

Dakle, time što država članica Rumunjska nije povukla europski uhidbeni nalog te osobito time što nije izbrisala upis pripadajućeg upozorenja u SIS-u, ugrožavaju se izravno, trenutačno i konkretno njezina sloboda i njezino pravo na slobodno kretanje u Europskoj uniji, s obzirom na to da je se može uhititi prilikom prelaska bilo koje europske granice.

Međutim, talijanskim nacionalnim pravom ne predviđa se ovlast talijanskog suda, kao suda države izvršiteljice naloga, da naloži povlačenje europskog uhidbenog naloga koji je izdala druga država članica izdavateljica naloga niti da izbriše upozorenje koje je u SIS unijela druga država članica izdavateljica naloga.

Slijedom toga se, u skladu s pravilima talijanskog nacionalnog prava, ne može prihvatiti zahtjev osobe EDS, s obzirom na to da nije predviđeno da država izvršiteljica naloga ima ovlast naložiti povlačenje europskog uhidbenog naloga koji je izdala država izdavateljica naloga ili naložiti brisanje upozorenja koje je u SIS unijela država izdavateljica naloga.

Stoga taj zaključak treba usporediti s pravilima prava Unije kako bi se ocijenilo može li se to pravo tumačiti na način da se ta ovlast priznaje sudu države izvršiteljice naloga te je li ono valjano u tom slučaju.

3. Pravila prava Europske unije

Člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. (*o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica*) predviđa se da pravosudno tijelo države članice izvršenja može odbiti predaju u slučaju kad je nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora, a osuđena osoba je državljanin države članice izvršenja ili se ondje nalazi ili boravi, pod uvjetom da se država članica izvršenja obvezuje izvršiti tu kaznu u skladu s odredbama svojega domaćeg prava.

Člankom 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. (*o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji*) predviđa se da u slučaju kad pravosudno tijelo države izvršiteljice naloga odbije predaju u skladu s člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. treba primijeniti i pravna pravila o priznavanju u svrhu izvršenja u kaznenim stvarima iz same Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008.

Zbog toga se u slučaju kad pravosudno tijelo države izvršiteljice naloga odbije predaju u skladu s člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002., pri čemu nalaže izvršenje kazne na vlastitom državnom području u skladu sa svojim nacionalnim pravom, primjenjuje i članak 22. stavak 1. Okvirne odluke Vijeće 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008., kojim se predviđa da država izdavateljica naloga prekida izvršenje kazne čim je započelo njezino izvršenje na području države izvršiteljice naloga (osim u slučaju bijega osuđene osobe).

Pravosudno tijelo države izvršiteljice naloga, odnosno Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), odbilo je predaju osobe EDS u skladu s člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002., pri čemu je naložilo izvršenje kazne u Italiji u skladu s vlastitim nacionalnim pravom nakon što je priznalo rumunjsku osuđujuću kaznenu presudu u skladu s člankom 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008.

Izvršenje kazne započelo je u Italiji, kao državi izvršiteljici naloga, zbog čega je država članica Rumunjska, kao država izdavateljica naloga, izgubila ovlast za

izvršenje presude u skladu s odredbama članka 22. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008., a s obzirom na to da osuđena osoba [*omissis*] nije pobjegla, ne primjenjuje se iznimka od pravila.

Stoga se čini da osoba EDS ima pravo na povlačenje europskog uhidbenog naloga koji je 8. veljače 2019. izdala država članica Rumunjska i brisanje upozorenja koje je ta država članica unijela u SIS, s obzirom na to da je sud države izvršiteljice naloga u Italiji započeo s izvršenjem priznate kazne te također odredio i prekid izvršenja te kazne.

3.1. Slijedom toga, treba provjeriti predviđaju li se pravom Unije pravni instrumenti za izravnu zaštitu prava osuđene osobe na to da je se, čim se započelo s izvršenjem priznate kazne na području države izvršiteljice naloga, dalje ne progoni zbog europskog uhidbenog naloga i upozorenja u SIS-u.

Člankom 55. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. (*o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima*) predviđa se da upozorenja unesena u SIS u skladu s člankom 26. te uredbe treba izbrisati u trima međusobno različitim i neovisnim slučajevima: 1. kad je osoba čija se predaja traži na temelju europskog uhidbenog naloga predana državi izdavateljici naloga, 2. kad je pravosudno tijelo nadležno na temelju nacionalnog prava ukinulo sudsku odluku na kojoj se temeljio europski uhidbeni nalog i 3. kad je isteklo upozorenje u skladu s pravilima iz članka 53.

U tom pogledu valja napomenuti da se člankom 55. ne predviđa brisanje upozorenja unesenog u SIS u skladu s člankom 26. ako je predaja odbijena u skladu s člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. te naloženo izvršenje kazne na području države izvršiteljice naloga u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nakon što je osuđujuća kaznena presuda priznata u skladu s člankom 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008.

Prema mišljenju ovog žalbenog suda, nepostojanje takve odredbe proizlazi iz običnog problema usklađenosti propisa i treba ga ispraviti tumačenjem.

Jasno je zašto treba izbrisati upozorenje kad je osoba predana: europski uhidbeni nalog je izvršen i stoga dotičnu osobu više ne treba tražiti ni uhititi na temelju tog naloga jer je on već ostvario svoj puni učinak.

Jasno je i zašto upozorenje ne treba pak općenito izbrisati kad osoba nije predana: razlozi za odbijanje predaje različiti su u smislu da su neki obvezni, a drugi fakultativni, neki privremeni jer su povezani s privremenim uvjetima ili svojstvima tražene osobe, dok su treći primjenjivi u nekim državama članicama, ali ne i u drugima.

Zbog tih je razloga u potpunosti razumno da upozorenje SIS ne treba općenito izbrisati kad osoba nije predana. Naime, tu osobu tek treba pronaći i, po potrebi,

uhititi u okviru izvršenja navedenog europskog uhidbenog naloga, iako na nekom drugom mjestu, u neko drugo vrijeme i/ili pod nekim drugim uvjetima.

Uostalom, zbog toga se člancima 24. i 25. navedene Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. predviđa ovlast svake države članice da od ureda SIRENE države članice izdavateljice naloga zatraži da na upozorenje primijeni oznaku koja onemogućuje izvršenje mjere zatražene upozorenjem unesenim u SIS na području države članice koja je zatražila dodavanje oznake. U tom slučaju ured SIRENE države članice izdavateljice obvezan je dodati oznaku.

Međutim, nije razumno ne predvidjeti brisanje upozorenja iz SIS-a u slučaju kad je predaja odbijena u skladu s člankom 4. točkom 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. te izvršenje kazne naloženo na području države izvršiteljice naloga u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nakon što je osuđujuća kaznena presuda priznata u skladu s člankom 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008.

Naime, u tom slučaju europski uhidbeni nalog ostvario je svoju funkciju jednako kao i u slučaju predaje osobe državi izdavateljici naloga.

Ako je osoba predana državi izdavateljici naloga, upozorenje ustvari treba izbrisati iz SIS-a jer je europski uhidbeni nalog izvršen i ostvario je svoj puni učinak. U prilog tomu ide i uvodna izjava 46. navedene Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018., u skladu s kojom bi „[u]pozorenje [...] trebalo čuvati samo onoliko dugo koliko je potrebno za ostvarenje svrhe za koju je uneseno”.

Međutim, čak i ako je predaja odbijena nakon što je priznata strana osuđujuća kaznena presuda u svrhu izvršenja na području države izvršiteljice naloga, europski uhidbeni nalog ostvario je svoj puni učinak. Razlog tomu je to što se člankom 22. stavkom 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. izričito predviđa da država izdavateljica naloga prekida izvršenje kazne čim je započelo njezino izvršenje na području države izvršiteljice naloga.

Zbog toga je očito da je europski uhidbeni nalog ostvario svoju funkciju i u slučaju kad je predaja izvršena i u slučaju kad je ona odbijena nakon što je strana osuđujuća kaznena presuda priznata u svrhu njezina izvršenja na području države izvršiteljice naloga te je njezino izvršenje započelo.

S obzirom na navedeno, budući da se člankom 55. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. predviđa brisanje upozorenja iz SIS-a u slučaju kad je predaja izvršena, sasvim je razumno i dosljedno smatrati da se navedena odredba tumačenjem proširuje i na sličan slučaj u kojem je predaja odbijena nakon što je priznata osuđujuća kaznena presuda u svrhu izvršenja kazne na području države izvršiteljice naloga te je njezino izvršenje započelo. Razlog tomu jest to što je europski uhidbeni nalog u obama slučajevima ostvario svoju funkciju, tako da se upozorenje o tom nalogu mora

izbrisati iz SIS-a u skladu s odredbom uvodne izjave 46. navedene Uredbe (EU) 2018/1862 od 28. studenoga 2018., u skladu s kojom bi „[u]pozorenje [...] trebalo čuvati samo onoliko dugo koliko je potrebno za ostvarenje svrhe za koju je unesen”.

U slučaju kad država članica izdavateljica naloga, koja je unijela upozorenje u SIS u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018., ne izbriše upozorenje u skladu s člankom 55. stavkom 1., država članica izvršiteljica naloga može zatražiti navedeno brisanje od ureda SIRENE države članice izdavateljice naloga u skladu s odredbama članaka 24. i 25. navedene uredbe, prema kojima je ured SIRENE države izdavateljice dužan dodati oznaku, odnosno u ovom slučaju izbrisati upozorenje, na temelju samog zahtjeva države izvršiteljice naloga.

Ako je to tumačenje prava Unije valjano, zahtjev osobe EDS trebalo bi prihvatiti jer bi Corte d'appello di Napoli (Žalbeni sud u Napulju), kao sud izvršenja države izvršiteljice priznate presude, morao od ureda SIRENE države članice Rumunjske zatražiti da iz SIS-a izbriše upozorenje o europskom uhidbenom naloga koji je 8. veljače 2019. izdan protiv podnositelja zahtjeva.

Stoga je potrebno uputiti prethodno pitanje u skladu s člankom 267. UFEU-a.

4. Prethodno pitanje

Od Suda Europske unije traži se da odluči o tome treba li sljedeće odredbe:

- članak 4. točku 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002.,
- članak 22. stavak 1. i članak 25. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008.,
- članke 24., 25. i 26. te članak 55. stavak 1. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. i
- uvodnu izjavu 46. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018.

zajedno tumačiti na način da:

1. u slučaju kad je država izvršiteljica naloga odbila predaju osobe koju je država izdavateljica naloga zatražila na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršenja osuđujuće kaznene presude te je priznala presudu i naložila izvršenje kazne na vlastitom državom području u skladu sa svojim nacionalnim pravom, koje je započelo, država izdavateljica naloga obvezna je izbrisati upozorenje uneseno u SIS i povući europski uhidbeni nalog;

2. sve dok država izdavateljica naloga ne povuče nalog i ne izbriše upozorenje, pravosudno tijelo države izvršiteljice naloga ovlašteno je zatražiti od ureda SIRENE države izdavateljice naloga da izbriše upozorenje iz SIS-a te je taj ured SIRENE obvezan to izvršiti?

5. Zahtjev za hitni prethodni postupak u skladu s člankom 107. Poslovnika Suda Europske unije

Od Suda Europske unije traži se da odluči u hitnom prethodnom postupku, s obzirom na to da se osoba EDS, čije je izdržavanje kazne na koju se odnosi europski uhidbeni nalog, i koja je priznata radi izvršenja u Italiji nakon što je predaja odbijena, započelo i prekinuto, ne može uputiti ni u jednu državu članicu Europske unije a da ne bude izložena stvarnoj opasnosti od uhićenja sve dok se iz SIS-a ne izbriše upozorenje koje je država članica Rumunjska unijela u vezi s europskim uhidbenim nalogom od 8. veljače 2019. koji je već ostvario svoj puni učinak.

Zaštita slobode i prava na slobodno kretanje osobe EDS na području Unije stoga izravno ovisi o odluci o prethodnom pitanju.

Naime, ako se na prethodno pitanje odgovori na opisan način, upozorenje bi se izbrisalo iz SIS-a, a podnositelj zahtjeva mogao bi se slobodno kretati na području Unije a da ga se ne uhiti u okviru izvršenja rumunjskog europskog uhidbenog naloga od 8. veljače 2019. koji je već ostvario svoj puni učinak.

[omissis] [upute za nacionalno tajništvo]

Napulj, [omissis] 4. srpnja 2023.

[omissis]